

Melek - Ýnsan - Peytan

Contributed by Meral Hasýrcý
Salý, 13 Kasým 2007
Last Updated Salý, 13 Kasým 2007

There are no translations available

Melek - Ýnsan - Peytan

Dün gece, Fusus’un Âdem faslýný tefekkür etmeye çalyptýdým birkaç dakikanýn ardýndan, bu sabah Melek-Âdem-Peytan kelimelerini söyleyerek uyandým.

Boşuna yapanmamýptý bu macera ve boşuna anlatýlmýyordu bizlere. Bu mümin- kamil insan- kafir üçlüsünün davranýp kalýplar

Melekler, emir ve yasaklara harfiyen uyan, dolayýsýyla hata işlemeyen varlýklardý.

Ýnsan, yasaða uyamamýp, hata işlemiþti.

Peytan, yasaklara uymayý öğrenmiþti ancak emre uyamamýptý.

Melekler, bilgiliydi, Âdemoðullarýnýn kan dökücü olabileceðini önceden biliyorlardý. Ancak onlarý kurtaran, hata işlemelerini önleyip buydu ki, “Biz senin öğrettiðinden baþkasýný bilemeyiz” demiþlerdi. Dolayýsýyla Âdem’ün halifeliðini kabul konusundaki tereddütlerini ifade ettileri, bir itiraz deðil, bilemedikleri hikmeti talep etmek olmuþtu. Secde emrini yerine getirmekte de hiç tereddüt göstermemiþlerdi. Göremediðine emir üzerine iman edince, iman ettikleri onlara gösterilmiþti Gerçeðe şahadet eden müminlerin ilkleri olmuþlardý.

Peytan, ayný melekler gibi o güne kadar hiç kusur işlememiþti, meleklerden de bilgiliydi. Ýlmiyle öyle kendinden geçmiþti ki, kendisine verilen ilmin ötesinde, ancak bu ilmi verenin bilebileceði hikmeti unutmamýþtı. Secde edene yine onun verdiði ilimle ; “Sen bana ‘Benden baþkasýna secde etme’ dedin. Hem ben biliyorum ki topraktan yarattýðýn bu varlýk kan dökecek, hata işleyecek, ben ondan üstünün ve ona secde etmem” mealinde sözler söyleyerek emre karþý gelmiþti. Üstelik yine ilmindeki lâ faille illalah bilgisine dayanarak “Bende bir hata varsa, yapan yaptýran sensin” diyerek suççu Allah’a atfedecek bir savunma yapıyordu. Kendini bilgili sanýyordu ama Allah’ýn bir emrini delil getirerek çok farklı gibi görünen ikinci bir emrine karþý geliyordu. Ýki emri birleyememiþ, ikilemiþ ve kafirlerin ilki olmuþtu.

Ýnsan, “Yaklaşma” emrinin içerdði yasaða uyamamýptý. Ancak sorgulandýðý sırada “Bilirim yapan yaptýran sensin ancak, ben suçluyum” diyerek irade sahibi olarak yaratýlmýþ bir varlýk olduðunu göstermiþti. Yine göstermiþti ki irade sahibi önünde hatasýný kabul edebilme ve sonucuna razý gelebilme edebiydi. Ýrade sahibi tek varlýk olduðu için hata seçildiði ispat edilmiþti. O varlýklarýn en kamiliydi, çünkü iki el ile yaratýlmýþtı. Cemalin olduðu kadar celâlin de tecelli mahalliydi. Âpikar edecek her çirkinliði ancak onun ve neslinin aynasında görmek mümkündü. Zýttý olmadan o gizli güzellikler âpikar olamaz.

Ve melekler, belki de hazinenin en deðerli parçasýný; “Rahmetim gazabýmý örtmüþtür” sözleriyle ifadelendirilen rahmeti, Allah’ýn affýný ancak Âdem’ün aynasında seyredildikleri hata vasýtasýyla öğrenebilmiþlerdi. Hata işlemeyen hiçbir varlýk Allah’ýn affý nimetinden yararlanamaz ve bu ismi öğrenemezdi.

Belki, insan-ý kamil olanýn en ayýrt edici özelliði böyle diyebilmek ve dediðini yapayabilmektir:

Ben de beþerim ve beþer þapar. Þaparsam suç bana aittir. Sonuçlarına katlanýrým. Bu benim boynumun borcudur.

Beþer olarak yaratýlmýþ herkes hata yapar.Yüce Allah beni affettiyse, bir beþer olarak yaratýlmýþ ben kim, oluyorum ki baþkalarla affetmeyeyim ve onların hatalarýný yargýlayayým.

Ayrýca, yargýlayamam, çünkü bilirim ki yapan yaptýran Allah’týr.

Böyle diyebilen ve dediðini de uygulayabilen, “RAHMET KAPISI” diye adlandırýlýp ve Allah’ýn halifesi ve devrinin Âdem’ü olduðunu ehline âpikar eder.

Meral Hasýrcý
Ýstanbul - 14.11.2007